

УНИКАЛНОСТТА НА ХРИСТОС

Разбирането на днешната война

Дейвид Уилкерсън
29 Октомври 2001

В четвъртък, 20 септември 2001, президентът на САЩ произнесе силна реч пред общото заседание на Конгреса. Той предупреди Америка, че ние сега сме във война срещу световния тероризъм. Президентът нарече тази война „битка между свободата и религиозния тероризъм“. Терористите, срещу които ние воюваме, се стремят да наложат своите религиозни убеждения на целия свят. Това наистина е всепризната цел на всички ислямски екстремисти. Те искат да заменят Библията с Корана. И се стремят да наложат една религия на земята: ислямът. Но сегашната война отива далеч отвъд този конфликт. Войната, в която ние участваме, винаги е била, и винаги ще бъде, между две вечни сили: началствата и властите на Сатана, и единственият Син на Бога, божествения Христос. Нека обясня.

Тази война започна в небето преди хиляди години. Истинска война се състоя, когато архангел Михаил и армия от ангели се бориха срещу Луцифер и бунтовните ангели, които бяха застанали на негова страна. „И стана война на небесата: Излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И свален биде големият змей, оная старовременна змия която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него“ (Откровение 12:7-9) .

Луцифер, когото ние наричаме Сатана, загуби битката. И той беше изхвърлен на земята с други разбунтували се ангели (които съставляваха една трета от всички небесни ангели). И така започна войната на земята. Дяволът създаде тайно, незаконно царство със своите демонизирани ангели. И той започна да воюва срещу Божия народ, притежавайки телата на злите човешки същества.

Сатана започна своя собствена религия, която обединява онези, които той притежава, в едно тяло в световен мащаб. Той назначи обладани от демони хора за пророци, учители, дори управници на народите. И ги изпрати да разпространяват неговото нечестиво евангелие. Но дяволът имаше проблем. Той не можеше да спечели новоповярвали чрез своето учение. Той не можеше да изобличи или убеди някого със своето евангелие. Защо? Защото то не произвежда живот. То не може да даде мир, радост или власт над заробващия грях.

Така Сатана трябваше да прибегне до война. И негови оръжия станаха силата и страха. Тоест дяволът създаде армия от терористи, която да се пребори с опозицията. И той използва тази кръвожадна армия, за да завладее цели народи. Той приведе цели общества под своето демонично управление, и пусна милиони мисионери от тези народи да разпространяват неговото евангелие. От тогава много от тях платиха с живота си за налагането на една световна религия.

Войната, която Сатана води, винаги е била против Божия народ. „И като видя змеят, че биде свален на земята, той почна да преследва жената [църквата], която бе родила мъжкото дете [Христос]” (Откровение 12:13). Това преследване започна, когато Божията църква беше в пустинята. Сатана облада египетския фараон, за да може той да унищожи Израел чрез робски труд. Дяволът знаеше, че Христос ще дойде чрез потомството на израелтяните. Затова той искаше да заличи Израел, за да предотврати раждането на „мъжко дете”.

Но Писанието казва, че „голям орел” се спусна да спаси Божия народ: „И дадох се на жената двете крила на голям орел, за да отлети ... в пустинята, там гдето я хранят за време ... скрита от лицето на змея {Гръцки: Змията.}” (12:14).

Господ избави Своята църква от Египет, и ги покри с божествени крила на защита: „Защото дял на Господа са Неговите люде... Намери го в пуста земя ... Огради го, настави го, опази го като зеницата на окоето Си. Както орел разбутва гнездото си. Трепери над билетата си, разпростира крилата си та ги подема, и вдига ги на крилата си, така Господ сам го води” (Второзаконие 32:9-12).

Каква невероятна картина. Подобно на яростна майка орел, Бог вдига Своята църква и я пренася през всяко изпитание: при Червеното море, в пустинята, и в Обещаната земя. Само Той ще пази и ще запази „жена”-та, която ще роди Христос.

Помислете как Сатана обсипа Израел със съблазни, за да го примами в пустинята и в Обещаната земя.

Писанието ни казва змея наводни Израел с демонични началства: „И змеят изпусна след жената из устата си вода като река, за да направи да я завлече реката” (Откровение 12:15). Мисията на тези сатанински сили е да съблазни Божия народ в дяволски идолослужения. Ние виждаме това да се случва, когато народите около Израел го подлъгваха с плътщина от всякакъв вид. Този ужасен демоничен потоп продължи да се излива в цялата история на Израел, от времето на царете чак до пророците. Давид описва как бива залят от наводнения от нечестиви хора и дълбоки води. Исая също така пише, че врагът „ще дойде като стремителен поток” (Исая 59:19).

И накрая, в края на Стария завет, църквата изглеждаше смъртно ранена. Сатанинския потоп тъкмо беше победил Божия народ. До тогава Израелското поклонение беше замърсено, беше смесено с плътщина и идолопоклонство. Тяхното ужасно състояние накара Бог да извика към Своя народ: „Свещеници, които презирате името Ми ... Принасяте осквернен хляб на олтара Ми... Аз не благоволя към вас, казва Господ на Силите, нито ще приема принос от ръката ви... Но вие се отклонихте от пътя, Направихте мнозина да се спъват в закона ... Дотегнахте Господу с думите си; ... дето думате: Всеки, който върши зло, добър е пред Господа, и Той благоволява в тях” (1:6-7, 10, 2:8, 14, 17).

Но в самия край на Малахия, последната книга на Стария Завет, виждаме лъч светлина. Господ провъзгласява в последната глава: „А на вас, които се боите от името Ми, ще изгрее Слънцето на правдата с изцеление в крилата си; и ще излезете и се разиграете като телци из

обора. Ще стъпчете нечестивите; защото те ще бъдат пепел под стъпалата на нозете ви в деня, който определям, казва Господ на Силите” (4:2-3).

Бог имаше лек за Своята ранена църква. Слънцето на правдата щеше да дойде, и щеше да донесе победата. Точно когато адът сякаш спечели, небето извика: „Помощта идва. Не се страхувайте. Портите на ада няма да надделеят на Божия народ”.

Вижте, през цялото време Бог знаеше, че този демоничен порой ще дойде. Нашият Господ никога не беше хванат неподготвен. Той знаеше края от самото начало. И Той знаеше, че Сатанинските пороци над църквата трябваше да бъдат осуетени, преди те да я погълнат.

Писанието ни показва помощта, която идваше: „Но земята помогна на жената, защото земята отвори устата си та погълна реката, която змеят беше изпуснал из устата си” (Откровение 12:16). Помощ дойде чрез възкресението на Христос. Когато „земята отвори устата си”, тя отвори гроба, който държеше Месията. Сатана не можеше да задържи Исус запечатан под земята. Бог отвори гроба и Христос възкръсна. И Неговото възкресение погълна силата на сатанинския порой. Победата на кръста предопредели края на цялата опозиция от ада.

Какво се случи след това? „Тогава змеят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса” (12:17). Кой е този остатък от потомството на жената? Това сме ние, църквата. Дяволът сега отново е във война с Божия народ в тези последни дни.

Но атаките на Сатана не са насочени към това, което светът нарича църква. Неговата битка не е срещу религиозните системи. Сатана атакува светият род, остатъкът, който издига Христос. Той е във война с тези, които вярват и проповядват Исус Христос като Господ.

Има един проблем и причина за тази последна война.

Проблемът, който е в центъра на тази война, е божествеността на Исус. Дали Той е Христос, Единородният на Отца, Богът в плът, Спасителят на света? Или Исус беше просто още един Пророк, Който обикаляше да прави благодеяния? Беше ли Той един обикновен човек, а не божествения, не възкръсналия Спасител, Който седи с Бога в слава?

Апостол Петър свидетелства за уникалността на Христос: „И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между {Или: Открито на.} човечите, чрез което трябва да се спасим” (Деяния 4:12). Петър направи това напълно изключващо: няма друго име под небето, което да предоставя вечно спасение. Единствено Исус е Месията, Божия син. И Той няма да сподели славата с който и да е друг субект.

Също така, Павел заявява: „И колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите - сила, която е според действуването на могъщата Негова мощ, с която подеждва в Христа, когато Го възкреси от мъртвите и Го тури да седне от дясната Си страна на небесата, далече по-горе от всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, с което се именуват, не само в тоя свят, но и в бъдещия” (Ефесяни 1:19-21). След това Павел добавя, че Исус е

уникална глава на всичко: „И всичко покори под нозете Му, и постави Го да бъде глава над всичко за църквата, която е Негово тяло, изпълнено с пълнотата на Този, Който изпълнява всичко във всички” (1:22-23).

Павел също посочва, че един ден всяко творение ще признае Исус като Господ по един уникален начин: „Затова и Бог го превъзвиши, и Му подари името, което е над всяко друго име; така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца” (Фил. 2:9-11).

Всеки език в творението ще заяви, че не Мохамед е Господ, нито Аллах, нито някой от милионите богове на хиндуизма, а че Исус Христос е единствения Божий Агнец. Това е проблемът, който е в сърцето на тази война. Но не се мамете: тази война не е за едно име. Тя е за божествеността на Исус, възкръсналия Господ.

Точно сега, отстъпническата, икуменична църква бърза да изпълни стратегията на Сатана за една световна църква. Замислено е тази единна църква да включва всички основни световни религии: католицизъм, гръцкото православие, ислям, будизъм, хиндуизъм, дори и протестантството. И Сатана ще постигне един компромис между тези религии, за да донесе това единство. Какво ще ги обедини? Името на Исус.

Разбира се, Исус, който свързва тези групи, ще бъде различен Христос, от друго благовестие. Но самото Му име ще накара предишни евангелски деноминации да се присъединят към други религии и да кажат: „Ние може да се съгласим за едно нещо: Исус е бил учител и пророк. И Той е духът на човешката доброта във всеки от нас. Ние всички можем да Го приемем като свят човек”.

Представете си доколко бива ограничен Създателят на вселената. Исус повече няма да бъде приет като Христос, божественият Господ. Икуменическата църква ще отхвърли всяка идея за Неговото възкресение и спасителна сила. Вместо това, те ще Го използват, за да присъединяват и други към единната световна религия на Сатана.

Факт е, че целият свят може да приеме Исус единствено като човек. Сатана няма проблем с това. Той може да приеме световното възхищение и възхвала на човека Исус. Наистина, много писатели са възхвалявали Исусовите човешки дела, но са се присмивали на Неговата божественост. Някои от най-пъстрите думи, написани някога за Него, са били от агностични служители.

Можеш ли да видиш Сатанинския „любовен капан” във всичко това?

Когато дяволската църква, която обединява целия свят най-накрая затръби своето послание по цялата земя, милиони хладки християни ще бъдат измамани. Те ще си помислят: „Това обединение на всички църкви трябва да е нещо добро. Неговите лидери говорят толкова много за Исус. Всеки, който говори толкова много за Исус, трябва да има истинска християнска вяра”.

Няма по-ужасна грешка от тази. Мантрата на този дяволски съюз на Сатана ще бъде: „Исус, Исус, Исус“. Днес евангелски лидери вече питат: „Защо всички групи не могат да бъдат едно в Исус? В края на краищата, евреите признават Исус като пророк. Мюсюлманите гледат на Него като на добър човек и велик учител. Дори сикхите и индусите уважават Исус“.

Нека спра до тук, за да изясня нещо: аз съм благодарен за националното единство, което се се засили след трагедията на 11 септември. Благодарен съм, че американците от различни вероизповедания могат да застанат заедно като една обединена нация. Аз се моля това единство да остане дълго след като нашата скръб затихне.

Но единството на религиите, на което ще станем свидетели, ще включва нещо много по-различно. Това, което аз предвиждам, се съдържа в пророчеството на Исус: „В онзи ден мнозина ще Ми рекат: Господи! Господи! Не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонвахме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела?“ (Матей 7:22).

Почти всички религии извършват екзорсизъм. И някои църкви твърдят, че имат голям успех с изгонването на демони. Но много такива църкви вършат своя екзорсизъм, поучават и вършат добри дела в името на друг Исус. Както Христос посочва, тези хора ще твърдят следното в съда: „Господи, ние направихме всичко това в Твоето име. Ние бяхме хора на Исус“. Но Господ ще отговори: „Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие“ (7:23).

Исус ще им отговори: „Не ви познавам. И вие със сигурност не ме познавате. Аз съм живия Божий Син, но вие казахте на всички, че Аз съм само човек. Вие се опитахте да отнемете силата на Моето благовестие. притежавате един погрешен Исус. Сега, махнете се от Мене. Вие нямате дял в Моето царство“. Павел ни предупреждава да не бъдем отведени далеч от „простотата и чистотата, която дължите на Христа“ (2 Коринтяни 11:3). Гръцката дума за „простота“ в този стих означава „уникалност, изключителност“. С други думи: „Христос не е сложна личност. Истината за Него е много проста: Исус е Бог. Той е божествен, роден от девица, разпънат и възкресен от мъртвите. Но аз се опасявам, че вие сте опорочили тази единствена, уникална истина“. „Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата [пълната уникалност] и чистотата, която дължите на Христа“ (11:3).

След това Павел предупреждава за служители, които проповядват друг Исус: „Защото, ако дойде някой и ви проповядва друг Исус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно го търпите“ (11:4). Павел всъщност казваше на коринтяните: „Вие слушате друго благовестие, а не Христовото. Чувате за друг Исус, а не за Този, Който ви спаси. И аз се страхувам, че ще се покварите от този различен Исус, който изобщо не е истинският Христос.

Не го разбирате, но вие бивате отдалечавани от божествеността на Христос. И аз не мога да повярвам, че се примирявате с това. Вие търпите как тези учители ви покваряват. Дори не изпитвате това, което те казват, за да видите дали то е библиейско. Точно сега вие губите своята проникателност. Слушате едно демонично евангелие, в което друг Исус бива издигнат. А вие не знаете къде то ви води“.

Предстои голямо гонение на святия остатък от светиите.

Икуменическото църковно обединение на Сатаната ще доведе до голямо гонение. И самото обединение ще бъде главната сила на преследването. Дори и сега Руската православна църква оказва натиск върху руското правителство да затвори всички евангелски църкви в страната. Те искат напълно да изгонят евангелското християнство от средите им.

Тук, в Америка, ние виждаме наченките на същия натиск. Беше ми даден видеозапис на интервю по една телевизионна мрежа с един добре известен евангелист. Интервюиращият директно попита служителя: „Мюсюлманите ще бъдат ли спасени? И евреите ще бъдат ли спасени, ако те не вярват в Исус?“

Очевидно беше, че евангелизаторът беше притиснат в ъгъла. Той знаеше, че ако отговори с изявлението на Петър, „Няма друго име, чрез което хората могат да бъдат спасени, освен името на Исус Христос, Божия Син“, той ще бъде презрян. Пресата щеше да го разпъне на кръст. Вместо това, евангелистът беше аплодиран за следния отговор: „Мюсюлманите обичат Исус. И евреите имат Духът на Исус в тях. Да, и двете групи ще бъдат спасени“. Не можах да повярвам това, което чух да казва този посветен християнски лидер.

Невъзможно е да бъдете приети от света, ако заеме твърда положителна позиция относно божествеността на Христос. Ще бъдете избягвани и отхвърлени, ще станете обект на присмех. От друга страна, всеки служител, който е хвален от света и от други религии, е направил компромис с Христовото благовестие. Такъв човек проповядва друг Исус.

Вярвам, че през идните дни целият свят ще направи решаващ следния въпрос: „Вярвате ли в уникалността на Исус Христос? Хора ще отидат ли в ада, защото не вярват, че Той е единственият път към спасението?“ С тези въпроси ще ни провокират невярващите ни приятели, колеги и потенциални работодатели. Те може да не попитат така буквално, но въпросите им ще са същите. И ако заемем позици, като отговорим: „Да, аз вярвам, че единствено Исус може да спасява“, на нас ще се гледа като на религиозни фанатици. Ние ще бъдем подигравани и преследвани като политически некоректни и нетолерантни.

Като евангелски християни, ние от Таймс Скуеър Чърч не сме антисемитски настроени, нито анти-ислямски, нито сме против някого. Ние вярваме, че Бог обича целия свят. Той обича евреите, мюсюлманите, хомосексуалистите, атеистите. Но като християни, ние сме принудени да не се съгласим с вярата на всеки един от тях, защото сме застанали на Библията като Божието Слово. Може да си мислите, че такова преследване ще се случи в едно далечно бъдеще. Но точно сега, различни икуменически групи изготвят богословски изявления за световното църковно обединение. И те се занимават с това, което наричат „въпросът за Исус“.

Европейският съюз на народите вече е изготвил закони, които забраняват всяка критика срещу неговата дейност. Скоро никой няма да може публично да поставя под съмнение съюза. Вярвам, че този тип климат ще доведе до една световна църква. Законите на Европейския съюз сега са само на крачка от това да забранят „религиозния фанатизъм“ и да криминализират обръщението към която и да е религия.

По мое мнение, всичко това е част от сатанинския гняв срещу свящото поколение на Христос на земята. Той води война като разярява множествата, независимо от тяхната вяра, срещу християните. Все повече и повече ще видим дяволът да мобилизира масите, за да се изправят срещу всеки, който вярва, че единствено Исус има силата да спасява. Изведнъж всички, които са ни игнорирани преди, ще ни питат директно: „Вярваш ли, че Исус е единственият път към рая? Аз съм добър човек, но аз не вярвам в нищо. И ти твърдиш, че ще отида в ада, защото не вярвам, че твоя Исус е Бог?”

Заставането на страната на истината може да ни струва нашата работа, кариера и приятелства. В някои страни вече християните плащат с живота си. Но Исус е нашия пример за това как да отговорим. Когато първосвещеникът попита: „Ти ли си Христос, Синът на Благословения?”, Исус отговори без колебание: „Аз съм” (Марк 14:61-62).

Скоро целият свят ще ни помоли да приемем друг Исус. Те ще окажат натиск върху нас да оставим настрана нашата вяра в Исус като Спасител и Господ. Ще поискат от нас да се отречем от непорочното зачатие, от Неговата свръхестествена сила, от Неговите чудеса, Неговата жертвена смърт, Неговото възкресение и Неговото второ пришествие. Но като Негови последователи, ние знаем, че това са истини, върху които се крепи вечността. И ние трябва да бъдем готови да умрем за тях. Аз вече съм решил как да отговоря. На всеки, който ми поставя тези въпроси, аз ще кажа с любов и състрадание: „Вие имате право да вярвате това, което искате. Или имате право да не го вярвате. Можете да се покланяте на друг бог, или можете на нищо да не покланяте. Аз няма да се меся в пътя, който сте избрали. Но аз също имам право да вярвам в това, което избирам. И аз вярвам, че няма друго име под небето, чрез което хората да могат да се спасят, но само Исус Христос. Моят Бог обича всички. И Кръстът на Христос е доказателство за тази любов”.

Победителят в тази война вече е предрешен.

Книгата на пророк Данаил ни дава пророчески поглед върху това как тази война ще завърши. Цар Навуходоносор имаше един сън, и Данаил го разтълкува: „Ти, царю, си видял, и ето голям образ. ... чийто блясък е бил превъзходен ... и изгледът му е бил страшен. Главата на тоя образ е била от чисто злато, гърдите му и мишците му от сребро, коремът му и бедрата му от мед, краката му от желязо, нозете му отчасти от желязо, а отчасти от кал” (Даниил 2:31-33).

Царят имаше сън за един огромен образ в човешка форма, ярък, блестящ и ужасен. Цялото му тяло беше направено от здрав метал. Но краката му бяха от глина. Данаил посочи, че този образ представляваше царствата на света, а глината означавано слабостта на последните световни сили. Тези царства щяха да станат все по-малко страшни и все по-слабо ще блестят с приближаването на края. Тогава Данаил продължи: „Ти си гледал догдето се е отсякъл камък, не с ръце, който е ударил образа в нозете му, които са били от желязо и кал, и ги е строшил. Тогава желязото, калта, медта, среброто и златото са се строшили изведнъж, и са станали като прах по гумното лете; вятърът ги е отнесъл, и за тях не се е намерило никакво място. А камъкът, който ударил образа, е станал голяма планина и е изпълнил целия свят” (2:34-35).

Камъкът, който Данаил описва тук, не е някой друг, а Исус Христос. Той е Канарата на вековете. И Той слиза от небето, за да смачка всички земни империи. Когато светът види това да се случва, божествеността на нашия Господ ще бъде неоспорима. Всяко коляно ще се преклони пред Него и всеки език ще изповяда, че Исус Христос е Господ.

Ние няма да убиваме терористите с нашите оръжия, бомбардировачи и ракети. Ние не можем да изличим такова гнусно беззаконие от света с човешка мощ. Бог казва, че царството на Неговия Син най-накрая ще пречупи и ще погълне всички зли империи. Да, ще има справедливост. Но тя ще дойде от небесния Отец.

Какъв ден ще бъде само, когато всички терористи по целия свят се събудят пред Христовото съдилище. Те ще си мислят: „Беше ни обещан рай за нашата жертва. Казаха ни, че ще имаме красиви жени, и пищни храни и напитки, за цяла вечност”. Но те изведнъж ще осъзнаят, че самото име, което те се опитаха да напълно унищожат, сега стои пред тях като техен Съдия.

Моето послание към вас тук се свежда до този един стих: „Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене” (Йоан 14:6). Изявлението на Исус тук е напълно изключващо. Нито един мюсюлманин, нито един индус, нито един евреин, нито езичник - никой не може да дойде при Отца по някакъв начин, освен чрез Христос.

Така както Исус попита дванадесетте Си ученика, Той пита и нас днес: „Според както казват хората: Кой съм аз?” (Марк 8:27). Учениците отговориха: „Иоан Кръстител; други - Илия; а трети - един от пророците” (8:28). Но последва истинският въпрос на Исус към Своите ученици: „Тогава ги попита: Но според както вие казвате: Кой съм?” (8:29).

Нашият отговор трябва да бъде същия като този на Петър: „Ти си Христос” (8:29). Нека това бъде нашата изповед пред целия свят, сега и завинаги.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Exclusiveness of Christ](#) / [Уникалността на Христос](#)